

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา The Study Of English Achievement Of Mathayomsuksa II Students By Using Concentrated Language Encounter Approach Model

พลับพลึง พันธไชย (Plubplung Pathachai)*
สิทธิพล อัจฉินทร์ (Sittiphon Art-in, Ph.D.)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 ขึ้นไป และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยก่อนการทดลอง (Pre-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว ทดสอบหลังการทดลอง (One-short case study) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนโรงเรียนสวาศถิพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา วิเคราะห์ข้อมูลโดย 1) หาค่าเฉลี่ย 2) ค่าร้อยละ และ 3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยร้อยละ 81.50 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 95.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อยู่ในระดับมาก ($X = 3.61$) นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนๆ เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน กล้าพูด กล้าแสดงออกและทำให้มั่นใจในตนเอง

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

Key Words: Learning Achievement, Concentrated Language Encounter Approach Model

* นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาเฉพาะการพัฒนาหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ABSTRACT

The purposes of the present research were 1) to study learning achievement in English based on the Concentrated Language Encounter Approach Model the students had achievement score 75% and passed the criterion which the expected 75% 2) to study the students satisfaction regarding the management of instructional activities for English subject through Concentrated Language Encounter Approach Model. The target group was consisted of 20 MathayomSuksa II during the first semester of academic year 2010 at Sawatheepitayasan school Khonkaen Education service area 1 office, This research was Pre-Experimental Research One-short case study. The instruments for the study included 7 English lesson plans based on Concentrated Language Encounter Approach Model, an English learning achievement test, and a survey form for the students' satisfaction form by means of finding percentage and arithmetic mean of number of students who passed the prescribed criterion.

The findings :

1. The student who were taught by the Concentrated Language Encounter Approach Model had made a mean learning achievement score of 81.50 % and 95% of the students passed the criterion which was higher than the expected 75% /75%
2. The students' satisfaction who were taught by the Concentrated Language Encounter Approach Model had made a mean satisfaction regarding score which was a good level of 3.61 (\bar{X}), it was found the students were happy and fun, students did activities by themselves and shared knowledge with their classmates. They were proud of their works, act out and improved their self confidence.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 22 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้เรียนทุกช่วงชั้น เพื่อเสริมสร้างการเป็นมนุษย์สร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคือ เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน ให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้นักเรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรม และการดำรงชีวิตของชนชาติเจ้าของภาษานั้นได้อย่างถ่องแท้ขึ้น สามารถใช้ภาษานั้น ๆ เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และการศึกษาขั้นสูง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน

และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

รายงานสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนสวาทิพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 75 ซึ่งเห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากการสังเกตและการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าวพบว่าปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับต่ำไม่ให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่เห็นความสำคัญและเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเรียนที่ยาก ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรปรับกระบวนการสอนและใช้เทคนิคการสอน ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านสาระความรู้ กระบวนการทักษะและประสบการณ์การใช้ภาษา เพื่อให้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนและสร้างความสนใจของผู้เรียน (โรงเรียนสวาทิพิทยาสรรพ์, 2552)

การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นรูปแบบการสอนที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง ซึ่งได้รับการพัฒนาโดยนักการศึกษาไทยและนักการศึกษาต่างประเทศ เช่น เสาวลักษณ์ รัตนิวิชัย (2530) เป็นวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน โดยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกัน ครูมีบทบาทหน้าที่คอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์และสร้างสถานการณ์ทางภาษาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาในรูปแบบกิจกรรมกลุ่มและการฝึกด้วยตนเอง ซึ่งกระบวนการสอนแต่ละขั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระและเป็นไปตามธรรมชาติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามศักยภาพ และมีความสุขในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) คือส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก

ประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น มีนิสัยรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้ง การฟังการพูด การอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่องแบบบูรณาการทักษะ เน้นพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียนและการจัดกิจกรรมทางด้านภาษาที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมาย เป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติ เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ได้ โดยผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ผู้เรียน ตลอดทั้งจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และสอดคล้องกับธรรมชาติและเน้นการนำความรู้ไปใช้ได้ ในชีวิตจริง และนอกจากนี้ พรุ่งทิพย์ กิติศรีปัญญา (2547) ยังพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในด้านการฟังพูด การอ่านและการเขียนของนักศึกษา ที่ได้รับจัดการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่ง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นภาพร กุลเรืองทรัพย์ (2547), วัฒนา กิจไพบูลย์ (2547), สัจจิตรา สิงหาร (2547) ซึ่งได้นำเอาการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 มาใช้ในการทดลองจัดกิจกรรมเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจ เจตคติ ความรับผิดชอบ และความสนใจต่อการเรียน มีผลสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ จากเหตุผลที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำเอาการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 มาใช้ในการทดลองจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนสวาทิพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบบูรณาการทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งยึดขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน ขั้นที่ 4 นักเรียนเขียนหนังสือเล่มใหญ่ และขั้นที่ 5 นักเรียนฝึกทักษะทางภาษา
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 ขึ้นไป
3. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
4. ความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจ ยินดีและเต็มใจในการร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายจนสำเร็จผลของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
5. แบบสอบถามความพึงพอใจ หมายถึง รายการคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

6. สารการเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ได้แก่ เนื้อหาประเภทเล่าเรื่องบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) และเนื้อหาประเภทวิธีการ (Procedure Genre)

- 1) เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) หมายถึง เรื่องราวที่มุ่งบรรยายให้เห็นเห็นภาพพจน์เกิดความบันเทิงสอดแทรกและแนวคิด คติสอนใจ
- 2) เนื้อหาประเภทวิธีการ (Procedure) หมายถึง เรื่องราวที่บอกเกี่ยวกับลำดับหรือขั้นตอนในการทำอะไรต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาวะดีพิทยาสรรพ์ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำนวน 20 คน
2. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยก่อนการทดลอง (Pre-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวทดสอบหลังการทดลอง (One-short case study)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 7 แผนการเรียนรู้ ดังนี้คือ เนื้อหาตามอรรถลักษณะของภาษา(Genre) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือเรื่องเล่าประเภทบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) จำนวน 3 เรื่อง และเรื่องเล่าประเภทวิธีการ (Procedure Genre) จำนวน 4 เรื่อง ประกอบด้วย
 - (1) เรื่องเล่าประเภทบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่
 - เรื่อง Peter is a teacher.
 - เรื่อง Dan's kitchen.
 จำนวน 1 แผนการเรียนรู้ เวลา 2 ชั่วโมง
 - เรื่อง Two sisters' cat
 - (2) เรื่องเล่าประเภทวิธีการ (Procedure Genre) จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

เรื่อง Som Tam

จำนวน 1 แผนการเรียนรู้อ่าน เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง Tuna Sandwich

จำนวน 1 แผนการเรียนรู้อ่าน เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง Fashion Fruits

จำนวน 1 แผนการเรียนรู้อ่าน เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง Squeezed orange juice

จำนวน 1 แผนการเรียนรู้อ่าน เวลา 2 ชั่วโมง

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน จำนวน 30 ข้อ

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

1) จัดปฐมนิเทศนักเรียนให้มีความรู้ความ

เข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2) ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผน

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3) เมื่อสิ้นสุดการเรียนตามแผนการจัด

การเรียนรู้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนและสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 ฉบับ
เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ
แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 รายการ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนหา ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ
2) ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม
ความพึงพอใจของนักเรียนหา ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้

โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า
นักเรียนมีคะแนน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.50 และ
มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00
ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ที่ผลเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากกระบวนการ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา ในแต่ละขั้นตอนนี้ได้ส่งเสริมการใช้
ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน จากการปฏิบัติจริงทำให้เกิด
ความรู้ที่คงทน นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจใน
การเรียน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการทำกิจกรรม
กลุ่ม จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่าน
เกณฑ์กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวลักษณ์
รัตนวิชัย (2530) ได้ทำการทดลองสอนภาษาไทยด้วย
วิธีการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในโครงการนำร่องของ
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์ ผลการ
ทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นवलจันทร์ แซ่เท้น
(2538); นิดดา ขจรนที (2530) และนภาพร กุลเรืองทรัพย์
(2547) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการ
ใช้ภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียน ที่สอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) พบว่านักเรียน
ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียน
ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการอ่าน
และเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01

วัฒนา กิจไพบูลย์ (2547) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์
ทางภาษาและสุนทรียะศาสตร์ (2547) ได้ศึกษา
เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและ
พฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักเรียนที่ได้รับ
การสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับ
การสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 จากงานวิจัยหลายเรื่องเห็นได้ว่า การจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาสามารถ
ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและส่งผลให้
เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย และเกิดความรู้ที่คงทนได้

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ เขียนหนังสือเล่มใหญ่ ($\bar{X} = 4.57$) รองลงมา คือ นักเรียนมีอิสระในการคิดและการเขียน ($\bar{X} = 4.37$) และนักเรียนชื่นชมในผลงานของตนเอง ($\bar{X} = 3.92$) ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็น กระบวนการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการ ลงปฏิบัติจริงครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน สร้าง และสรุปลองค์ความรู้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่คงทน สนุก มีความสุขกับการเรียน กล้าแสดงออกและมีความเชื่อมั่นในตนเองโดยเฉพาะ อย่างยิ่งในขั้นตอนการสอน ขั้นที่ 5 คือกิจกรรมเสริม ทักษะทางภาษาส่งผลทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ในการเรียนได้เป็นอย่างดี (พลับพลึง, 2553)

จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าการ จัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจจากการฝึกทักษะ ทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง พูด อ่านและการเขียน ซึ่งเป็นการเรียนแบบธรรมชาติจึงทำให้ผู้เรียนสามารถ สรุปลองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองและเป็นการเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่องซึ่งก่อให้เกิด ทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเกิดความรู้ ที่คงทนจากการปฏิบัติจริง ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจกล้า แสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็น ตลอดจนมีเจตคติ ที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จใน การเรียนและเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรวางแผนและเตรียมการจัดกิจกรรม การเรียนและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน ต่าง ๆ ให้พร้อมและกำหนดกิจกรรมให้พอเหมาะแก่เวลา ในการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน

2. ครูควรแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอน และกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบอย่างละเอียดเพื่อ ให้นักเรียนทราบและมีความชัดเจนเกี่ยวกับจุดประสงค์ใน การเรียนแต่ละเรื่อง

3. การจัดกลุ่มผู้เรียนควรจัดกลุ่มแบบคละ ความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในการทำงานเป็นกลุ่มและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายใน กลุ่ม

4. หากมีนักเรียนที่ยังอ่านหนังสือไม่คล่อง ครูควรช่วยเหลือและเอาใจใส่เป็นพิเศษ โดยจัดให้นักเรียน เก่งเป็นที่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือ หรือครูอาจช่วยเหลือ เป็นกรณีพิเศษคือจัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน

5. ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็นอย่างอิสระ เพื่อจะได้ฝึกการพูด การเล่าเรื่อง ย้อนกลับ ทำให้ได้ฝึกทักษะการฟัง การพูดและการแสดงออก ทางความคิด

6. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมี การสอดแทรกคุณธรรม ค่านิยมเพราะนอกจากนักเรียน จะได้รับความรู้แล้ว นักเรียนควรได้รับการพัฒนาทางด้าน จิตใจด้วยอีกทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้รูปแบบการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ชั้นอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้รูปแบบการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา บูรณาการกับสาระการเรียนรู้ วิชาอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: องค์กรรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2544). **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: องค์กรรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- นภาพร กุลเรืองทรัพย์. (2547). **การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเจตคติต่อการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม**. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นวลจันทร์ แซ่เห็น. (2538). **การเปรียบเทียบความสามารถและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นัตตา ขจรนที. (2530). **การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแรงจูงใจ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรุ่งทิพย์ กิติศรีปัญญา. (2547). **การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา**. ค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2553 จาก <http://www.mis.rmutt.ac.th/research/research12.pdf>
- วัฒนา กิจโพบูลย์. (2547). **การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โรงเรียนสวະดีพิทยาสรรพ์ (2552). **รายงานสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ปีการศึกษา 2552**.
- สุจิตรา สิงหาร. (2547). **การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2530). **คู่มือครูวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.